

ZPRAVODAJ Č. 10 – prosinec 2019 – připravujeme speciální číslo

Prosincové, vánoční číslo bychom rádi věnovali také našim dětem. Předávání informací naší nejmladší generaci, její seznamování s historií a životem jejich předků považujeme za velmi důležitý úkol ve výchově budoucích generací. Uvítáme, pokud od vás dostaneme články a příspěvky, které by mohly děti oslovit, velmi rádi je zveřejníme. Příspěvky se mohou týkat příběhů dětí, vzpomínek na Vánoce na Volyni, toho jak se děti bavily, můžete poslat kresby, básničky, koledy.

Šárka Horská, redaktorka

POZVÁNKY

Mikulášská nadílka

Koliba Litoměřice a Litoměřický region
pořádají tradiční

Mikulášskou nadílku,

kteřá se bude konat v neděli
1. prosince 2019 od 15.30 hodin
ve velkém sále hotelu Koliba.

V bohatém kulturním programu si děti mohou užít dětských soutěží s cenami, oblíbenou diskotéku a v letošním roce se také potěšit se Svátovým loutkovým divadlem. Na to vše bude dohlížet Mikuláš, který spolu s andělem dětem přiveze nějakou nadílku a nebude ani chybět čert, který bude hledat zlobivé děti.

Vstupné pro děti bude 150 Kč, a pokud budou rodiče chtít koupit dětem dárek, kterým ho pak předá Mikuláš, musí ho předem objednat u jednatelky p. Zelenkové na tel. 723 326 841, nebo e-mailem: danielazelenkova@seznam.cz. Doprovod zdarma.

Předseda regionu Litoměřice Miroslav Kučera

účastnili pietních a vzpomínkových akcí v Polsku. Nejprve na vojenském hřbitově v polské Dukle, dále v Zarszyně kde se nachází pomník 2. čs. paradesantní brigády a posléze v Nowosilcích. Zde se nacházela nemocnice a byly zde také pohřbeny necelé dvě stovky padlých příslušníků paradesantní brigády.

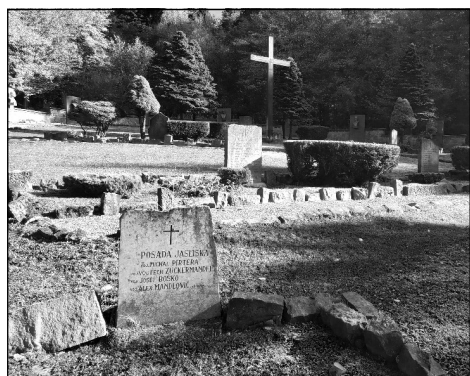

Pomník 2. čsl. paradesantní brigády v Nowosilcích

Pietní akty na slovenské straně, přímo v den výročí překročení československých hranic 1. čs. armádním sborem se konaly 6. října. Hlavní vzpomínkový akt se konal na vojenském hřbitově, kousek od polsko-slovenské hranice. Účastníci tohoto dne prožívali i dobové velmi chladné počasí před 75 lety včetně dešťových přeháněk. Na rozdíl od pietních aktů v Polsku zde zazněla i hymna Ruské federace a také v mnoha proslovech bylo otevřeně řečeno, že historie by se neměla přepisovat, ale podávat taková jaká skutečně byla.

Hrdinství příslušníků 1. československého armádního sboru uctili položením věnců k památníku čs. vojáku na Dukle také nejvyšší představitelé Slovenské republiky v čele s prezidentkou Zuzanou Čaputovou: „Hluboko se skláním před tím, jak statečně a odvázně před tři čtvrtě stoletím odvážně přijali a nesli svůj úděl. Dali jste nám

Po stopách Karpatsko-dukelské operace – 75. výročí od nejtěžší bojové horské operace v historii naší armády za 2. světové války

Centrální dukelský památník

Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel s podporou Komunitního centra pro válečné veterány v Brně uspořádalo pětidenní zájezd po stopách válečné operace, kterou za 2. světové války uskutečnil 1. československý armádní sbor po boku Rudé armády od září do října 1944. Zájezd se konal ve dnech 4.–8. 10. 2019, v době hlavních oslav této události. Dne 5. října se účastníci zájezdu, zejména potomci bojovníků této operace – volyňských Čechů,

nedostižný příklad skutečného patriotismu a obětavého vlastenectví, jsme a navždy zůstaneme vašimi dlužníky. Vaše vlast je na vás hrdá," uvedla slovenská prezidentka. Slovenský ministr obrany Peter Gajdoš udělil v rámci pietní vzpomínky u Památníku čs. vojáků na Dukle přímým účastníkům bojů pamětní medaile. Ocenění byli, kromě jiných, volyňští Češi brigádní generál Václav Kuchynka a generálmajor Miloslav Masopust.

Když zazněla slovenská hymna, ozvalo se mohutné dunění děl, které našlo odezvu v okolních lesích. Tlakové vlny jednotlivých salv pohnuly několika stovkami účastníků. Po tvářích potomků skanuly slzy se vzpomínkou na bojující předky.

Následné dva vzpomínkové akty se konaly ve Svidníku, u sochy generála Ludvíka Svobody a u pomníku padlých sovětských vojáků.

Za českou stranu stanul v čele delegace ministr obrany Lubomír Metnar. Je smutné, že žádný jiný vyšší představitel naší země se neúčastnil, přítom tato vzpomínka patřila nejkravější

operaci v boji za náš stát, včetně toho, že zde padly stovky Čechů.

Další čas, mimo vzpomínkových aktů, strávili účastníci v muzeích v Dukle a ve Svidníku. Dále jsme navštívili místa přímých bojů jako například Údolí smrti – místo tankové bitvy, dále palebná postavení pod horou Obšár apod. Vystoupili též na tzv. „Krvavou kótu“ 534, jejíž dobytí znamenalo otevření cesty k dalšímu postupu na Slovensko.

Na cestě zpět jsme se ještě zastavili na vojenském hřbitově nad Liptovským Mikulášem. Zde se také odehrávaly velmi těžké boje, které byly později ohodnoceny jako „malá Dukla“. Dnes už zde mají svůj pomník i padlí příslušníci zahraničních misí v novodobé historii slovenské armády.

Den 6. října na Slovensku už není dnem „Obětí Karpatsko-dukelské operace“, ale dnem „Hrdinů Karpatsko-dukelské operace“. A tak to má být.

*Dagmar Martinková
Fotografie použity*

z www.scvp.eu/Aktuality

Text, který jsem přednesl při svěcení kaple na Martinovce v ukrajinštině:

„Vážené duhovenstvo, vážení představitelé obce Martinovky, Dembrovky a Hrušvice, hosté a přítomní občané!

Nejdříve mi dovolu, abych vám jménem Sdružení volyňských Čechů co nejsrdčněji poděkoval za pozvání k této historické události. Zároveň bych vám chtěl vyřídit pozdravy od našich krajanů, kteří se nemohli zúčastnit a od naší předsedkyně Mgr. Dagmar Martinkové. Kdyby tu mohli být s námi i naši předkové, byl by to pro ně velký den.

Před sedmi roky jsme se tu sešli k vysvěcení bývalého českého kostela v Hrušvici, který jste opravili, a dnes se radujeme z toho, že jste opravili také hřbitov na Martinovce.

Za těch 80 let, kdy Češi v této krajině žili, jich tady spočinulo k poslednímu odpočinku nemalé množství. Někteří odešli na věčnost přirozenou smrtí, někteří v důsledku války a zloby.

Češi tu žili mírumilovně a spokojeně se všemi tehdejšími národy na Ukrajině, dokud nepřišla válka. Ta přinesla zlo a neštěstí.

O to více se radujeme z toho, že se tu dnes scházíme v míru a přátelství a velmi si ceníme toho, že věnujete čas, námahu a peníze na opravy a udržování historických památek po našich předcích a upřímně vám za to děkujeme.

Těší nás, že společně s vámi zde můžeme umístit i pamětní desku se jmény těch, kteří tu odpočívají. Nejsou to všechna jména, mnohá se nám nepodařilo zjistit, tak alespoň ta, která si naši pozůstalí ještě pamatují.

Ještě jednou Vám srdečně děkujeme a těšíme se na další spolupráci.

Dovolu, abych Vám předal finanční příspěvek, který na tuto pamětní desku naši krajané věnovali.“

Kaple na Martinovce

Svěcení kaple na Martinovce

Svěcení kaple na Martinovce

slavné církve v Hrušvici Petr Jezerskij. Zpěvem doprovázel rovenský sbor Serafin z kostela katolické církve sv. Petra a Pavla. Dalšími hosty byli Roman Stasjuk, zastupitel rivenské rady z Hrušvice, předseda hrušvické selské rady Olexandr Daniljuk, zástupce předsedy hrušvické selské rady Volodimir Michalčín, Česlav Chytryj, autor knihy České hroby v Rivně a blízko něho Vjačeslav Šlachovij, který přeložil do ukrajinštiny a nechal vytisknout Kroniku obce Dembrovky od MVDr. Vladimíra Samce. Po tomto církevním obřadu jsem zde pronesl řeč v ukrajinštině, která sklídila úspěch a byla odměněna potleskem. U tohoto svěcení byla přítomná i rovenská televize.

Po tomto obřadu jsem předal zástupci předsedy hrušvické selské rady peněžitý dar ze sbírky, kterou jsem organizoval na rekonstrukci kaple a hřbitova na Martinovce.

V neděli 29. 9. 2019 jsem se na pozvání rovenského sboru Serafin zúčastnil mše v římskokatolickém kostele v Rovně, naproti pomníku volyňským Čechům. Mši vedl ten samý probošt rovenské církve, který se zúčastnil i svěcení kaple na Martinovce. Při této mši informoval zdejší věřící o svěcení kaple na Martinovce, které proběhlo 28. 9. 2019. V závěru mše, kdy procházel hlavní uličkou kostela, přistoupil ke mně, podal mi ruku a poděkoval mi za vše, co jsem pro ně udělal.

Konference k 75. výročí Karpatsko-dukelské operace

Dne 24. 10. 2019 se v konferenčním sále Domu armády v Praze uskutečnila konference k 75. výročí Karpatsko-dukelské operace. Organizátory akce byla Společnost Ludvíka Svobody a Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel. Konference byla podpořena Ministerstvem obrany.

Mezi účastníky byli členové jednotlivých organizací, váleční veteráni např. mjr. Naděžda Brůhová, která se přímo účastnila Karpatsko-dukelské operace, nebo Věra Holubjeva.

Akci zahájil Ing. Ludvík Engel ze Společnosti Ludvíka Svobody, který přivítal všechny přítomné. Konference se zúčastnila také paní prof. Ing. Zoe Klusáková-Svobodová, CSc., jejíž příchod doprovodil hlasitý potlesk zúčastněných. Po zahájení zazněly hymny Slovenské a České republiky a uctili jsme památku padlých minutou ticha.

Plk. Železný z ČSOL, jednoty Praha 6 pronesl pozdrav Jednoty a předal organizátorům Pamětní stuhu Jednoty jako projev uznání za každoroční pořádání akcí.

Následovaly příspěvky jednotlivých přednášejících.

Československé vojenské jednotky na východě

Jako první vystoupili zástupci ČSOL, mjr. v. v. Ing. Milan Mojžíš a Ing. Milan Kopecký, kteří nás seznámili se vznikem publikace Československé vojenské jednotky na východě, autora Miroslava Brože ve spolupráci s přítomným Ing. Milanem Kopeckým. Pohovořili o autorovi a o vzniku knihy. Knihu bylo možné na místě také zakoupit. Jedná se o rozsáhlou celobarevnou publikaci čítající 496 stran, svědectví, dokumentů, fotografií a věcných exponátů o vzniku a bojové činnosti 1. čs. armádního sboru v SSSR. Kniha vyšla při příležitosti 75. výročí Karpatsko-dukelské operace.

Fakta a mýty Dukelské operace

Velmi zajímavou přednáškou obohatil konferenci doc. PhDr. Jozef Bystrický, CSc. z VHÚ Bratislava. Příspěvek pana docenta s názvem Fakta a mýty Dukelské operace upozornil na zkreslování historických faktů, která se dějí zejména v poslední době. Zdokumentoval na archivních záznamech skutečnosti, které jsou velmi často v rozporu s informacemi, které se šíří prostřednictvím médií a i některých současných historiků.

Československé ženy v bojích v Karpatech

Účast československých žen v bojích v Karpatech, kterou zmapovali Mgr. Alena Flimelová a Bc. Roman Štěr.

Právě Roman Štěr z Národního archivu v Praze nás seznámil s bojovým nasazením žen v této operaci, přednáška byla obohacena o fotografie bojujících žen či jejich citace.

Obrněná technika 1. čsl. armádního sboru

Ing. Milan Kopecký účastníky seznámil s obrněnou technikou 1. čsl. armádního sboru. Mohli jsme tak vidět různá vozidla a techniku, kterou armádní sbor používal.

Následovala přestávka na oběd, kdy si účastníci mohli sdělit své dojmy, pozdravit se s přáteli, známými a příbuznými.

Po pauze byl zahájen další blok přednášek.

Projekty pro mládež

Mgr. Dagmar Martinková, předsdkyně SČVP představila několik projektů určených zejména naší nejmladší generaci. Předávání vzpomínek a výchova mladé generace k lásce k vlasti a poznání historie naší země je velice důležitá. Hovořila o prvním projektu pro školy Volyňští Češi kolem nás, nebo o projektu hledání legionářů ve vlastních rodinách. Projekty zaznamenaly velký úspěch, jelikož jejich větší část se odehrávala v terénu (v knihovnách, muzeích nebo na hřbitově). Na tyto projekty následoval další, pro starší školní děti s názvem: „Najdi svého válečného veterána“. I tento projekt se setkal s velkým úspěchem. Zde děti hledají válečné veterány ve svých rodinách a okolí. Jedná se totiž o nenásilnou formu, kdy

děti díky jejich aktivnímu přístupu vedeme k poznávání historie, která je pro ně v určitém věku ne příliš zajímavá.

Mgr. Martinková dále představila také aktivity dětského tábora Mladý Volyňák. Těší se zájmu nejen dětí, ale i dospělých. Na táborech se děti seznamují s historií volyňských Čechů, pořádají se vlastivědné výlety, děti se aktivně zapojují do seznamování s historií naší vlasti. Dagmar Martinková také promítla několik fotografií z letošního zájezdu na Duklu a informovala o průběhu vzpomínkových slavností 75. výročí Karpatsko-dukelské operace na Slovensku.

Mapa paměti českého osídlení na Volyni

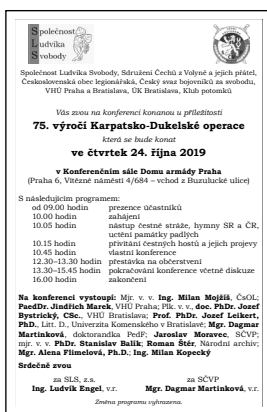
Pan Miroslav Hofman převedl účastníkům webové stránky www.volynaci.cz, kterou jsou v podstatě mapou paměti českého osídlení na Volyni. Lze v ní vyhledávat volyňské Čechy, jednotlivé vesnice apod. Databáze je velmi důmyslně propojená, takže lze vyhledávat i vzájemné souvislosti. Nejlepší je, ale zkusit si to osobně. Každý, kdo má nějaké fotografie, dokumenty, apod. je může prostřednictvím pana Hofmana do databáze vložit. Do budoucna se tak bude jednat o kompaktní celek různých informací.

www.dukla1944.com

Společnost Ludvíka Svobody vytvořila projekt www.dukla1944.com, který představil Mgr. Miroslav Klusák. Jedná se o interaktivní webové stránky, které nás provedou Karpatsko-dukelskou operací. Na stránkách se seznámíme s průběhem operace, mapami, jsou zde fotografie, audio-záznamy. Také informace, co vše si lze na Dukle a blízkém okolí prohlédnout.

Interaktivní výuka

Konferenci zakončil mjr. v. v. PhDr. Stanislav Balík, který poukázal na nutnost výchovy mladé generace k vlastenectví, ke znalosti historie. Informoval o tom, jak čerpá při výuce z vlastních autentických zkušeností, např. tím, že v období bojů na Dukle, Duklu navštívil, prošel si jednotlivá místa operace a nasával atmosféru, která v té době na Dukle musela být, včetně nehostinného počasí, které v podzimních měsících v této lokalitě panuje. Zdůraznil nutnost interaktivní výuky.

Konference měla hojnou účast, včetně studentů střední vojenské školy z Moravské Třebové. Vyslechli jsme si spoustu zajímavých informací a byla přínosem pro rozšíření znalostí o Karpatsko-dukelské operaci.

Uskutečněním této konference byla vzdána úcta všem účastníkům bojové operace. jim všem patří náš dík za to, že dnes můžeme žít ve svobodné zemi.

Šárka Horská

Stalo se před 75 lety

Má vzpomínka na rok 1944 není nijak veselá. Bylo mi tehdy 10 let, nejmladší ze čtyř sourozenců. Všude se mluvilo o válce, do které narukoval otec, švagr i bratr. Na hospodářství zůstala maminka, sestra Jiřinka, já, děda a nemocná babička. Bydleli jsme v Novokrajevě, na kolonii. Blížil se podzimní čas a s ním přicházely i špatné zprávy o bojích u Dukly. Byl zde raněn i bratr Václav, který se následně léčil na Kavkaze.

V neděli 4. prosince šla Jiřinka z kolonie do Krajeva navštívit naši sestru Annu a kamarádku Vlastu. Nic netušící, zkracovala si cestu kolem hřbitova, kde ale sovětští vojáci dělali zátah na ukrajinská děvčata, zásobující v okolních lesích ukryté banderovce. Co se na cestě u hřbitova událo, se nezjistilo, ale souseď, který byl toho dne rovněž v Krajevě a vracel se na koni domů, našel sestru zastřelenou. Vraha se ve válečné době bohužel nikdo ani nepokoušel hledat. Pohřbu se zúčastnil i bratr, který se po léčení vracel zpět na frontu.

Nemocná babička zemřela krátce nato, 1. ledna 1945. Maminka se snažila s velkou námahou udržet chod hospodářství. Díky tomu, že se na Volyň začaly stěhovat rodiny z Podkarpatské Rusi, mohli jsme hospodářství opustit a využít příležitosti odjet v prosinci 1945 do Československa s vracejícími se vojáky.

Usadili jsme se v Radíčovsi. Ani v novém domově ale nebylo vše růžové. Na následky zranění v září 1946 zemřel ve věku 23 let bratr a je pohřben ve válečném hrobě v Žatci...

Emílie Hasilová

Život nových obyvatel na Volyni po roce 1947

Zatím jsem nikde nic nečetla, jak to bylo, když jsme my Češi odjeli z Ukrajiny do své vlasti. Proč jsme odjeli, to všichni víme, nechali jsme tam všechno, co naši předci vybudovali. Je pravda, že jsme si mohli s sebou vzít všechno, jen se nesmělo odvázet zlato.

Mně náhoda svedla dohromady s člověkem, který pár měsíců žil na Volyni poblíž Zdolbunova v roce 1947–48, jeho rodina byla novými osídlenci po nás Česích. Popíši, co mi zůstalo v mé paměti, příběh mladého hochy, ale mně to vypravoval už starší pán v roce 1998, budeme mu říkat třeba Jura.

Uběhlo hodně dnů od této události. Při našem družném povídání se pán dozvěděl, že já jsem se narodila na Ukrajině, a začal mi vypravovat. Původně s rodiči žil ve Varnsdorfu, rodiče se rozvedli a maminka se s dětmi odstěhovala na Slovensko, přišla tam nabídka, že se mohou odstěhovat na Volyň, že dostanou dům po Česích, kteří se odstěhovali do své vlasti. Vidina hezkého domu a výhod co jim naslibovali, se maminka Jury rozhodla, že se s dětmi odstěhuje na Volyň. Bydleli v české vesnici u Zdolbunova, přišlo rozčarování – po válce zničená země, v obchodech nebylo žádné zboží, na takový nuzný život nebyli připraveni. Chodili na trať sbírat uhlí, nebo si ho stahovali z vagonů háky. Byla to velká změna ve způsobu života. Na Slovensku byli v obchodech potraviny, sice na přidělové lístky, ale byly a bylo co jíst.

Jura se rozhodl, že se vrátí do Československa, bylo mu v té době 17 let. Doma nic neřekl, vzal si trochu jídla do kapsy a dojel k našim hranicím vlakem a dále šel sám pěšky. Pohyboval se poblíž hranic a pozoroval průběh ostrahy hranic na straně Ukrajiny. Bylo léto, jedl převážně lesní plody, protože nechtěl u sebe mít zásobu jídla, kdyby byl chycen, tak by říkal, že zabloudil. Prý chodil celý měsíc a sledoval situaci na hranicích. Podařilo se mu přejít hranici a dorazil ke své tetě, která bydlela u Bánské Bystrice, na vesnici. Žil u ní asi měsíc a někdo z místních obyvatel ho udal a policie ho odvedla a milého Juru zavřeli. Jenže hoch měl štěstí, ještě mu nebylo 18 let, nebyl plnoletý, odseděl si jen pár měsíců a přijel si pro něj otec z Varnsdorfu a syna si odvezl do Varnsdorfu.

Sepsala – Soňa Nováková-Šircová,
dne 3. 12. 2018

Kanafas

Venku je velké teplo, jsem schovaná doma a napadlo mě, abych sepsala co je v mé paměti o kanafasu. Slyšela jsem, že v muzeu volyňských Čechů jsou schované kousky kanafasu. Kanafas před 130 lety byl jistě hodně vzácný.

Moji předci rodu Kubelků z Lán u Heřmanova Městce se vystěhovali na Volyň v roce 1870.

Toto datum vím přesně, protože mé babičce, Kateřině Tomiškové, bylo 6 let a je narozena 13. září 1864 v Rozhovicích.

Rod Kubelků v Lánech byl bohatý, patřil mezi sedláky, ale rodinná událost je připravila o majetek. Vypravovala mi to moje maminka, která to zase slyšela vypravovat od své maminky.

Kubelkovi měli několik dcer snad 6, jedna z dcer, Anna, se provdala do Kutné Hory, kde prý „krupařili“, tj. měli obchod s látkami. Tam se jí prý narodily dvě dcery, celá rodina žila na vy-

soké noze a svůj majetek si neuhlídali, přišli na buben. Styděli se za takové ponížení a chtěli odjet do Ameriky.

Dojeli si do Lán, aby jim půjčili peníze na 4 šíf karty. Moje prababička prý zrovna dojila krávy, a když to slyšela, omdlela a spadla do hnoje. Aby mohli rodině Anny půjčit požadované peníze, na čtyři šíf karty, museli prodat kus svého statku. Teď už nebyli sedláky, ale patřili do menší kasty – byli chalupníky. Styděli se za to a odjeli na Volyň, usadili se v Plosce u Dubna.

Některá už vdaná děvčata zůstala v Čechách. Jedna dívka z rodu Kubelků se vypravila na cestu za příbuznými na Volyň. Chtěla jim dovézt pěkný dárek, zvolila kanafas. Prý si z kanafasu ušila širokou sukni a i spodničku si ušila z kanafasu. Celníci se divili, jak je nápaditá, že má oblečení ušité z kanafasu. Zřejmě, se asi nesměl vozit kanafas do ciziny.

Dodatek – asi před deseti lety jsem jela se svým synovcem do míst, co se narodila moje babička Kateřina Tomišková, do Rozhovic a měli jsme s sebou opis jejího křestního listu, vydaného v roce 1934, kde jsou napsaná popisná čísla, místa narození a i pobytu babičky, rodičů a prarodičů. Navštívili jsme i Lány a byli tam i potomci příbuzných, při pohovoru vzpomínali na tuto událost, co se rozpadl statek Kubelků a že si Pepík půjčil velké peníze a odjel do Ameriky a víc se neozval.

Ukazovali, co všechno dříve patřilo Kubelkům. Byla jsem v těchto místech dvakrát, po druhé mě tam odvezla moje dcera Šárka a velmi hezky jsme si popovídaly s ženou, která patřila do našeho rodu. Vypravovala nám, jak sama našla podle proutků vodu. Já jsem jí doplnila, že moje babička i moje maminka léčily lidi, říkalo se tomu „smývání oubytí“, daly si do talíře 3 lžice vody a lidem omývaly spánky, předloktí a pod kolennem, bralo se to křížem. Říkaly si při

tom nějakou říkanku. Po ukončení této procedury házely vodu do kamen do ohně, já si pamatuji 8 lžic a moje starší sestřenice o 6 let Helenka, mě opravila, že prý i 12 lžic. Hodně lidí k nám docházelo na toto léčení, dělo se to 3× denně. Léčení se ukončilo, až zbyly v talíři jen 2 lžice vody.

Další moje setkání – začala jsem chodit v Č. Kamenici do prvního ročníku měšťanské školy. Skamarádila jsem se s jednou dívkou Růženkou Tomiškovou, byla premiantka třídy. Hodně se mi věnovala, když jsem byla nemocná, nosila mi domů úkoly a to musela ujít k nám ze školy 3 km a potom domů další 4 km. Po ukončení školní docházky jsme pořád byly v kontaktu, i s manželem k nám zajeli, když přijeli z Litoměřic do Kamenice k bratrovi. Asi před 10 lety při řeči se zmínila, že byli u tety v Rozhovicích, a tím pádem jsme se domluvily, že jsme příbuzné, vždyť

moje babička se narodila v Rozhovicích a byla Tomišková – svět je malý.

*V České Kamenici, 15. 8. 2015,
sepsala – Soňa Nováková-Šircová*

Koně tajemné

Jdu alejí stříbrnou,
Jitřní slunce luční květy otevírá.
Jdu alejí k oboře.

Tam koně tajemné, vznešené,
v lukách zelených
s větrem si povídají
o daleké rodné stepi jim vypráví.
V té stepi daleké v té stepi čarovné
tam volnost jim hřívý česala.
Tam živá voda v řekách prýštila.
Tam daleko je jejich kraj.
Tam daleko je jejich step.
O tom jim vítr vypráví.

Naděžda Sofie Kinská

SPOLEČENSKÁ RUBRIKA

Region BRNO

V listopadu oslavuje **81 let pan doc. Georgij Dolinský** z Křemence, nyní Brno; **60 let pan Ing. Petr Sazeček** z Litoměřic, nyní Brno.

Oběma jubilantům přejeme pevně zdraví a životní pohodu.

Za region Jan Pavlica

Region CHEB

V listopadu slaví **86 let paní Emilie Zajacová** ze Zálesí, nyní Dolní Žandov.

*Hodně zdraví a osobní pohodu do
dalších let přeje za region Cheb
Libuše Pancířová*

Region CHOMUTOV

V listopadu oslaví **82 let paní Zdeňka Kochanová**, roz. Hloušková ze Zálesí, bytem Údlice; **80 let paní Danuše Kolářová** z Rovna, bytem Jirkov; **75 let paní Ludmila Švecová** z Kupičova, bytem Kadaň.

*Do dalších let mnoho štěstí, zdraví
a pohody přeje za region Jaroslav Báča*

Region LITOMĚŘICE

V listopadu oslaví narozeniny: **83 let paní prof. Věra Vichová** ze Semidub, bytem Litoměřice; **91 let paní Zdena Furmanová** z Mirohoště, bytem Litoměřice; **88 let paní Lída Vlčková** z Mirotína, bytem Litoměřice; **86 let pan Jiří Němeček** z Mirotína, bytem Lovosice.

*Vše nejlepší, hodně zdraví,
štěstí a pohody přeje za region
Daniela Zelenková, jednatelka*

Region OLOMOUC

V listopadu oslaví: **82 let pan Vladimír Polák** z Mirohoště, nyní bytem Hněvotín u Olomouce; **55 let pan Vítězslav Polák** bytem Hněvotín u Olomouce.

Těmto našim členům do příštích let přejeme hodně zdraví a osobní pohodu.

Za region Ing. Miroslav Nerad

Region MOHELNICE

V měsíci listopadu oslaví **85 let paní Libuše Machovská** z Chomoutu, bytem

v Mohelnici a **83 let oslaví pan Antonín Novotný** z Chomoutu, bytem v Náklu.

Oběma jubilantům srdečně blahopřejeme a do dalších let přejeme pevně zdraví a vše nejlepší.

Za region Ludmila Bačovská

Region MORAVSKOSLEZSKÝ

V listopadu slaví **paní Marie Hudečková-Tomanová**, nar. Šternberk, bytem Nová Lublice – **70 let**; **pan Václav Knob**, nar. Opava, bytem Moravice – **72 let**; **paní Ludmila Muchová-Kohoutková**, nar. Pogorilovka, bytem Bruntál – **82 let**; **paní Kristýna Davidová-Rošlapilová**, nar. Janovka, bytem Hladké Životice – **84 let**; **paní Vlasta Barochová-Rejzková**, nar. Moskovština, bytem Koprivnice – **84 let**; **pan Jaroslav Moravec**, nar. Špakov, bytem Fulnek – **85 let**; **paní Anna Klimundová**, nar. Martinovka, bytem Opava – **87 let**; a **paní Barbora Mikulenková**, nar. Mstětín, bytem Vítkov – **94 let**.

Všem jubilantům přejeme jen dny plné zdraví, pohody, spokojenosti a radosti.

*Za region přeje Zdenka Novotná
a Jana Hiršová*

Region OLOMOUC

V listopadu oslaví: **82 let pan Vladimír Polák** z Mirohoště, nyní bytem Hněvotín u Olomouce; **55 let pan Vítězslav Polák** bytem Hněvotín u Olomouce.

Těmto našim členům do příštích let přejeme hodně zdraví a osobní pohodu.

Za region Ing. Miroslav Nerad

Region PRAHA

V listopadu slaví **94 let paní Míla Olivová** z Moštěnice, nyní Manušice; **90 let paní Naděžda Smetanová** z Budky Hubinské, nyní Sukorady; **89 let paní Alena Marková** z Novin Českých, nyní pečovatelský dům; **88 let paní Nislava Lubertová** z Puchova, nyní Praha; **86 let paní Emilie Šimánková** z Hulče, nyní Praha; **81 let paní Růžena Krásná** z Jezírka, nyní Újezd nad Lesy.

Jubilantům přejeme do dalších let pevné zdraví a životní pohodu.

Za region Ing. Ludvík Engel

Region RAKOVNÍK

V listopadu oslaví **82 let paní Evženie Altmanová** ze Zálesí, nyní bytem v Jesenici.

*Hodně zdraví a štěstí do dalších let
přeje za region Josef Krouský*

Region TACHOV

V listopadu oslaví **88. narozeniny paní Marie Roubalová** z Antonovky, nyní z Tachova.

Do dalších let přejeme pevné zdraví, štěstí a rodinou pohodu.

*Za region Květoslava Vachudová
a Jana Barvíková*

Region TEPLICE

V měsíci listopadu oslaví krásné **90. narozeniny paní Emilie Gavlíková**, rodačka z Knerut, nyní v Domově pro seniory UL-Krásné Březno.

Oslavenkyni přejeme zdraví a životní pohodu!

*Za výbor regionu Teplice
Vlasta Holmanová*

Region VÝCHODNÍ ČECHY

V měsíci říjnu oslavila **80. narozeniny Samek Růžena** narozená v Čechohradě.

Přejeme jubilantce pevné zdraví a osobní pohodu.

*Za region Východních Čech
Valentyna Bezuglová*

Region ŠUMPERK

V listopadu oslaví **90 let pan Václav Fric** z Terešova, nyní Vikýřovice; **82 let pan Jaroslav Sodomek** z Krasilna, nyní Šumperk.

Jubilantům srdečně blahopřejeme.

Za region Dana Pospíšilová

Region ŽATEC

V listopadu slaví **93 let paní Libuše Černožorská** z Volkova, nyní Sádek; **85 let paní Emilie Hasilová** z Novokrajeva, nyní Žatec; **82 let paní Marie Horáčková** z Ulbárova, nyní Žatec; **84 let pan Václav Nesvadba** z Omelanštiny, nyní Žatec; **70 let paní Vlasta Niebauerová**, nyní Rozsedly; **87 let pan Josef Průša z Teremna**, nyní Bitozeves; **94 let paní Jiřina Skalická** z Moskovštiny, nyní Žatec; **95 let pan Václav Valoušek** z Teremna, nyní Stekník; **65 let paní MUDr. Marie Vokáčová**, nyní Dobřany.

*Hodně zdraví a štěstí do dalších let
přeje za region Slávka Černá*

NAŠE ŘADY OPUSTILI

Region CHOMUTOV

Dne 17. 8. 2019 zemřel ve věku 90 let pan **Alexandr Čech** ze Simidub. Zemřel doma ve Škrlu u Chomutova, v kruhu svých nejbližších, manželky, dětí a vnoučat. Rozloučili se s ním slovy básníka Jaroslava Seiferta „A pod lipami mocných ramen těšil jsem se vždy na rozhled. Dědečku sbohem! Amen. Ať na tvou hlínu přší med.“

*Všem pozůstalým vyjadřujeme
tímto upřímnou soustrast.
Za region Jaroslav Báča*

Příspěvky na tisk říjen

Region Brno: Drahomíra Volfová, 200 Kč; Pechalová Marie, 200 Kč; Mařátko Oldřich, 300 Kč; Šimonek Jiří, 250 Kč; Viktor Hurt, 200 Kč; Rejchert Miroslav, 200 Kč; Bezděková Alžběta, 200 Kč; Jajtnerová Eleonora, 200 Kč;

region Litoměřice: Ing. Gol Jaroslav, 250 Kč; nejmenovaný dárce, Roudnice n. Labem, 250 Kč; Kelnerová Antonie, 350 Kč; Martinková Marie, 300 Kč;
region Olomouc: Pospíšilová Marie, Olomouc, 500 Kč; Nováková Marie, Nedvězí u Olomouce 250 Kč (duben 2019);

region Podbořany: Pěchota Jiří, Kryry, 200 Kč;
region Žatec: Hradcová Helena, Žatec, 250 Kč; Nepivodová Olga, Žatec, 250 Kč; Hofmanová Marie, 300 Kč.

*Všem dárcům srdečně děkujeme.
Ing. Pavel Franek, ekonom*

Upozornění! Název konta: Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel, Praha č. ú.: 252001907/0300 Československá obchodní banka a.s., Poštovní spořitelna, Roztylská 1, 225 95 Praha. Dary můžete posílat na adresu ekonom: Ing. Pavel Franek, Slezská 110/24, 747 05 Opava – Malé Hoštice, tel.: 602 511 206, ekonom.scvp@seznam.cz. Prosíme, abyste neupomínali zveřejnění dárce a darů, zveřejňujeme je až po obdržení účetního dokladu. Peněžní dary neposílejte na adresu šéfredaktora. Změny v evidenci členství, adres, přihlášky nových členů, ukončení členství a dotazy zasílejte zásadně na adresu Marie Nečasová, Podhájek 68/V, 471 24 Mimoň, tel: 728 351 726, e-mail: m.necasova@seznam.cz. Děkujeme.

Vydává Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel pro potřebu svých členů. Za obsahovou náplň odpovídají autoři příspěvků. Vychází jako občasník. Číslo vydání 9/2019. Šéfredaktorka: Šárka Horská. Příspěvky nejsou honorované, nevyžádané rukopisy se nevracejí. Příspěvky zasílejte na e-mailovou adresu: zpravodajscvp@seznam.cz nebo na korespondenční adresu: Šárka Horská, Průběžná 27, Praha 10, 100 00. Tiskne: Neoset, Ke Březině 86, 142 00 Praha 4 – Písnice. Registrováno Ministerstvem kultury ČR pod ev. č.: MK ČR E 5901. **Termín pro zaslání příspěvků do č. 10/2019 je 30. 11. 2019.** Stránky SČVP www.scvp.eu. Toto číslo vyšlo 6. listopadu 2019.